

Rim Vahiyni O'rnataadi — Uchinchi raqam

Qo'shma Shtatlar va bashoratli vahiy: Muqaddas Kitobni chuqur o'rganish va anglashga da'vat

Jeff Pippenger

2024-07-14

Doniyor kitobining o'n birinchi bobi o'n to'rtinchi oyatida “vahiyni barpo etadigan” “xalqning talonchi odamlari” bilan Qo'shma Shtatlar timsollangan, degan xususiy talqinga bag'ishlangan avvalgi ikki maqolada, biz Ellen White qalamiga mansub bir parchani keltirgan edik; unda shunday deyilgan edi: “Jamoat a'zolari har biri alohida sinaladi va isbotlanadi.” Malaki kitobining uchinchi bobida Ahd Xabarchisi sifatida tasvirlangan, kumush va oltinni tozalaydigan o'sha isbotlash, sinash va elash jarayoni hozir amalga oshmoqda. Malaki kitobining uchinchi bobida bu poklanish deb ko'rsatilgan.

U kumushni eritib tozalovchi singari o'tiradi; u Levining o'g'illarini poklaydi va ularni oltin va kumush singari tozalaydi, toki ular Egamizga solihlik ila nazr keltirsinlar. Shunda Yahudo va Quddusning nazri Egamizga qadimgi kunlardagi kabi, ilgari yillardagi kabi maqbul bo'lur. Malakiy 3:3, 4.

Vahiyni tasdiqlovchi ramz Amerika Qo'shma Shtatlari, degan fikrga yopishib olganlar 2023-yil iyulida muhrdan yechilgan xabar bir yuz qirq to'rt minglar qatorida bo'lishga da'vogarlarini poklaydigan narsa ekanini tushuna olmadilar yoki tushunishni istamadilar. Kafarnahumdagi sinagogada bir yuz qirq to'rt minglarning yakuniy poklanishi timsol qilingan edi.

“Iso ularga ochiqchasiga shunday dedi: «Sizlarning orangizda ishonmaydiganlar bor»; va qo'shimcha qildi: «Shuning uchun sizlarga aytdimki, agar Otam tomonidan unga berilmagan bo'lsa, hech kim Mening oldimga kela olmaydi». U ularga shuni tushuntirishni istar ediki, agar ular Uning oldiga tortilmayotgan bo'lsalar, buning sababi ularning qalblari Muqaddas Ruhga ochiq emasligidir. «Tabiiy odam esa Xudoning Ruhiga oid narsalarni qabul qilmaydi, chunki ular uning uchun ahmoqlikdir; va u ularni anglay olmaydi, chunki ular ruhiy tarzda idrok qilinadi». 1 Korinfliklarga 2:14. Ruh Iso ulug'vorligini imon orqali ko'radi. Bu ulug'vorlik, Muqaddas Ruh orqali, ruhda imon yoqilmaguncha yashirin bo'lib qoladi.

Ularning imonsizligi omma oldida fosh etilgani bois, bu shogirdlar Isodan yanada ko'proq begonlashib ketdilar. Ular nihoyatda ranjidilar va Najotkorga ozor yetkazishni hamda farziylarning g'arazidan qoniqish hosil qilishni istab, Unga orqa o'girib, Uni mensimay tark etdilar. Ular o'z tanlovlarini qilgan edilar, — ruhsiz shaklni, mag'izsiz po'stloqni tanlagan edilar. Ularning qarori keyinchalik hech qachon o'zgarmadi; chunki ular endi Iso bilan birga yurmadilar.

“Uning qo'lida sovurguvchi kuragi bordir; U o'z xirmonini batamom tozalab, bug'doyini omborga yig'adi”. Matto 3:12. Bu poklanish zamonlaridan biri edi. Haqiqat so'zlari orqali somon bug'doydan ajratilayotgan edi. Tanbehni qabul qilish uchun haddan tashqari manman va o'zini oqlovchi, kamtarlik hayotini qabul qilish uchun esa dunyoni ortiqcha sevuvchi

bo'lganlari sababli, ko'plar Isodan yuz o'girdilar. Hozir ham ko'plar ayni shu ishni qilmoqdalar. Jonlar bugun Kafarnahumdagi ibodatxonada bo'lgan o'sha shogirdlar singari sinalmoqda. Haqiqat yurakka yetkazilganda, ular o'z hayotlari Xudoning irodasiga muvofiq emasligini ko'radilar. Ular o'zlarida butunlay o'zgarish zarurligini ko'radilar; ammo ular o'zidan kechishni talab qiladigan bu ishni zimmasiga olishni istamaydilar. Shuning uchun gunohlari fosh etilganda g'azablanadilar. Ular ranjib ketadilar, xuddi shogirdlar Isodan norozi bo'lib: 'Bu og'ir so'zdir; buni kim eshita oladi?' — deb Uni tark etganlari kabi". The Desire of Ages, 392.

“Haqiqat so'zlari” bilan Malakining yuz qirq to'rt mingning ma'badni oxirgi tozalashiga doir tasviridagi oltin va kumush ifodalangan edi.

Mana, Men O'z elchimni yuboraman, va u Mening oldimda yo'lni tayyorlaydi; sizlar izlayotgan Egamiz esa to'satdan O'z ma'badiga keladi, ha, sizlar zavqlanadigan ahdning elchisi keladi; mana, U keladi, deydi Sarvari Olam. Ammo Uning keladigan kuniga kim dosh bera oladi? U zohir bo'lganida kim tura oladi? Chunki U tozalovchining oloviga o'xshaydi, va kir yuvuvchilarning ishqoriga o'xshaydi. Malaki 3:1, 2.

Barcha payg'ambarlar, jumladan Malaki ham, oxirgi kunlarni ko'rsatib bermoqdalar. Biz iqtibos keltirgan ushbu maqolalarning birinchisida, The 1888 Materials, 403-betda, bizga shunday ma'lum qilinadi: “Muqaddas Yozuvlar haqidagi o'zining hozirgi nomukammal bilimidan qoniqib, buni najoti uchun yetarli deb o'ylab xotirjam bo'lgan kishi, halokatli bir aldov ichida turgandir. Muqaddas Yozuvga asoslangan dalillar bilan to'la qurollanmagan, shu bois xatoni farqlay olmaydigan hamda haqiqat sifatida tiqishtirilgan barcha rivoyat va xurofotni qoralay olmaydigan ko'plab kishilar bor.” Xuddi shu parchada tilga olinganlar “Muqaddas Kitobni yaqindan o'rganuvchilar emas”, ular borasida “fikrlar xilma-xilligi” mavjud bo'lgan “Muqaddas Yozuv parchalari”ni “maqsad bilan o'rganmaganlar”. Murojaat qilinayotgan o'sha kishilar “Muqaddas Kitobni o'z jonlari uchun uning iligi va moyini o'zlashtirish [maqsadida] o'qimaydilar. Ular buni o'zlariga so'zlayotgan Xudoning ovozi deb his qilmaydilar. Ammo, agar biz najot yo'lini tushunmoqchi bo'lsak, agar Solihlik Quyoshining nurlarini ko'rmoqchi bo'lsak”, ular “Muqaddas Yozuvlarni maqsad bilan o'rganishlari kerak.”

Birinchi maqolada ularning adashgan bashoratli modelining qismlaridan biri The Great Controversy kitobidagi quyidagi parcha ekani ko'rsatib berildi: “Eski Dunyodagi romanizm va Yangi Dunyodagi murtad protestantizm Xudoning barcha amrlarini ulug'laydiganlarga nisbatan o'xshash yo'l tutadi.” The Great Controversy, 615. Ularning shaxsiy talqini bu jumla “romanizm”ni o'tgan tarix, “murtad protestantizm”ni esa zamonaviy dunyo sifatida ko'rsatayotganini da'vo qiladi. Ular bu jumlagi bergan tatbiqning uning to'g'ri ma'nosidan buzib chiqarilgani haqidagi grammatik dalillar taqdim etilgandan keyin ham, ushbu yolg'on tatbiqni omma oldida rad etishmadi. Aksincha, aynan o'sha parchadan navbatdagi Zoom uchrashuvlarini reklama qilish uchun foydalandilar. Holbuki, bizga shunday deb bildirilgan: “Biz ilohiy haqiqatni sinchiklab tekshirish zaruratini hammaga ta'sirli tarzda uqtirishimiz kerak, toki ular haqiqat nima ekanini haqiqatan ham bilsinlar.” Bu yolg'on da'voni qaytarib olishga hech qanday urinish bo'lmadi; bu esa, aftidan, ushbu yolg'on tatbiqni ilgari surayotganlar “haqiqat nima ekanini bilish”

uchun “sinchiklab tekshirayotgan” emasliklarining dalilidir.

Ushbu munozaraning boshidan boshlab, biz unga go‘yo u xalqing talonchilarining kimni anglatishi haqidagi haqiqat bilan xato o‘rtasidagi oddiygina kelishmovchilikdan ko‘ra ko‘proq narsa bo‘lgandek yondashdik, va men hanuz shu pozitsiyada turibman. Doniyor kitobi haqidagi maqolalar ikki yuzinchi songa kelib, Doniyor o‘n birinchi bobining o‘n uchinchi bobidan o‘n beshinchi bobigacha bo‘lgan oyatlarning ahamiyati puxta bayon etilgan edi. Bu oyatlar 1989 yildan boshlab Doniyor o‘n birinchi bobining qirqinchi oyatida mavjud bo‘lgan yaqinda chiqadigan Yakshanba qonunigacha bo‘lgan tarixni ifodalaydi.

Biz o‘sha tarixni qirqinchi oyatning yashirin tarixi sifatida aniqlab kelmoqdamiz. Shuningdek, Opa White: “muhrlangan kitob Vahiy emas, balki Doniyor bashoratining oxirgi kunlarga taalluqli bo‘lgan qismidir”, deb aytganida, Doniyor kitobining o‘n birinchi bobi qirqinchi oyatining yashirin tarixi “Doniyor bashoratining o‘sha qismi” ekanini ham aniqladik. O‘n uchinchi oyatdan o‘n beshinchi oyatgacha bo‘lgan oyatlar oxirgi kunlarda muhrdan yechiladigan bashoratli haqiqatni ifodalaydi. Shuning uchun bu uch oyat, sinov muddatining yakunlanishidan sal oldin muhrdan yechiladigan Vahiy kitobidagi ham “Iso Masihning Vahiyi”, ham “Yetti Momaqaldiraq” sifatida ham ifodalanadi. Opa White Doniyor kitobining “o‘sha qismi”ga ishora qilganida, bu bayonot joylashgan parcha shunday deydi:

“Hech kim Vahiy kitobidagi har bir ramzning ma’nosini tushuntirib bera olmagan uchun, unda mujassam bo‘lgan haqiqatning ma’nosini bilish maqsadida bu kitobni tadqiq etish ular uchun befoyda, deb o‘ylamasin. Bu sirlarni Yuhannoga ochib bergan Zot haqiqatni tirishqoqlik bilan izlovchiga samoviy narsalardan bir zaylini ato etadi. Qalblari haqiqatni qabul qilish uchun ochiq bo‘lganlarga uning ta’limotlarini anglash imkoni beriladi va ularga bu bashoratning “so‘zlarini eshitib, unda yozilgan narsalarga rioya qiladiganlarga” va’da qilingan baraka in’om etiladi.”

“Vahiy kitobida Muqaddas Kitobning barcha kitoblari uchrashadi va nihoyasiga yetadi. Bu yerda Doniyor kitobining to‘ldiruvchisi bor. Biri bashoratdir; boshqasi vahiydir. Muhrlangan kitob Vahiy emas, balki Doniyor bashoratining oxirgi kunlarga taalluqli qismidir. Farishta shunday amr qildi: ‘Ammo sen, ey Doniyor, so‘zlarni yashir va kitobni oxirzamon vaqtigacha muhrlab qo‘y.’ Doniyor 12:4.” Havoriylarning faoliyati, 584, 585.

“Complement” so‘zi mukammallikka yetkazmoq degan ma’noni anglatadi. Doniyor kitobining oxirgi kunlarga taalluqli, zamonning oxirida muhrdan yechiladigan qismi “Iso Masihning Vahiyi” va “Yetti Momaqaldiraq” bilan “satr ustiga satr” tarzida birlashtirilganda mukammallikka yetkaziladi. Bu uch tasvir muhrdan yechiladigan xabardir va shu bois Malakiydagi ma’badni yakuniy poklashda bir yuz qirq to‘rt ming kishini “poklash” uchun qo‘llanadigan “haqiqat so‘zlari”ni ifodalaydi; bu Doniyor o‘n birinchi bobining o‘n uchdan o‘n beshinchi oyatlarigacha tasvirlangan. O‘rtadagi oyat hozirgi bahs ifodalangan oyatdir va shu tariqa Milleriylarning payg‘ambarlik tarixida ularni qarshi olgan ayni o‘sha bahsni ifodalaydi.

O‘n to‘rtinchi oyatdagi “sening xalqingning qaroqchilari”ni Qo‘shma Shtatlar deb da’vo qilish, Miller harakati tarixidagi protestantlarning o‘sha qaroqchilarni Antiox Epifan deb ta’kidlaganiga

mutlaqo muvofiq bir paralleldir. Bu tortishuv oltin va kumushdagi cürufni tozalab tashlaydi, biroq bundan ham muhimroq masala shuki, mazkur tortishuv Malaki kitobining uchinchi bobidagi levilar bilan ifodalanganlarni Xudoning bashoratli Kalomini har qachongidan ham chuqurroq tadqiq etishga olib borishiga yo‘l qo‘yildi. Uilyam Miller tushidagi “axloqsizlikni supuruvchi Odam” endi soxta tangalar va javohirlarni xonadan supurib chiqarmoqda; bu esa Uning haqiqiy javohirlarni quyoshdan o‘n baravar yorqinroq porlaydigan mukammal tartibga qayta yig‘ish ishidan oldin sodir bo‘lmoqda.

Bu tortishuv aynan o‘sha ishni amalga oshirish uchun sodir bo‘lishiga yo‘l qo‘yildi, chunki bizga shunday ma’lum qilingan: “Xudo O‘z xalqini uyg‘otadi; agar boshqa vositalar samara bermasa, ular orasiga bid’atlar kirib keladi, va bu ularni elanib, somonni bug‘doydan ajratadi. Rabbiy O‘z kalomiga ishonadiganlarning barchasini uyqudan uyg‘onishga chorlaydi. Shu vaqtga munosib qimmatli nur kelgan. Bu — Muqaddas Kitob haqiqati bo‘lib, u bizning boshimizga yetib kelgan xatarlarni ko‘rsatadi. Bu nur bizni Muqaddas Yozuvlarni g‘ayrat bilan o‘rganishga hamda biz tutib turgan qarashlarni nihoyatda tanqidiy ravishda tekshirishga yetaklashi lozim. Xudo haqiqatning barcha jihatlarini va nuqtai nazarlari ibodat va ro‘za bilan, puxta hamda qat’iyat bilan tekshirilishini istaydi. Imonlilar haqiqat nimadan iborat ekani haqidagi taxminlar va noaniq tasavvurlarda to‘xtab qolmasliklari kerak.”

Uning uxlab yotgan azizlarini uyg‘otish uchun U yo‘l qo‘yadigan va foydalanadigan “bid’atlar” “qadimiy bahs-munozaralar”dir.

“Tarix va bashoratda Xudoning Kalomi haqiqat bilan xato o‘rtasidagi uzoq davom etgan to‘qnashuvni tasvirlaydi. Bu to‘qnashuv hanuz davom etmoqda. Ilgari bo‘lgan narsalar yana takrorlanadi. Qadimgi bahslar qayta jonlantiriladi, va yangi nazariyalar muttasil paydo bo‘lib turadi. Ammo o‘z e’tiqodi va bashoratning amalga oshishida birinchi, ikkinchi va uchinchi farishtalar xabarlarini e’lon qilishda o‘z ulushini bajargan Xudoning xalqi qayerda turganini biladi. Ular nozik oltindan ham qimmatliroq bo‘lgan bir tajribaga egadirlar. Ular qoya kabi sobit turishlari, ishonchlarining boshidagi qat’iyatni oxirigacha mahkam saqlashlari kerak.” Selected Messages, 2-kitob, 109.

“Sening xalqingning qaroqchilari” haqidagi tortishuv Milleritlar tarixidan beri davom etib kelayotgan qadimiy tortishuvdir; aynan shu narsa ularga “oxirigacha mahkam tutish” buyurilgan “ishonchlarining boshlanishi”dir. Bir yuz qirq to‘rt mingning “ishonchi”ning “boshlanishi” 1843 va 1850-yillardagi pioner jadvallarida ifodalangan asosiy haqiqatlardir.

“Dushman birodarlarimiz va opa-singillarimizning ongini bu oxirgi kunlarda sobit turishga tayyorlanayotgan xalqni tayyorlash ishidan chalg‘itishga urinmoqda. Uning soxta mulohazalari onglarni zamonaning xatarlari va burchlaridan uzoqlashtirishga qaratilgandir. Ular Masih O‘z xalqiga yetkazish uchun osmondan kelib, Yuhannoga bergan nurni hech narsa deb baholaydilar. Ular ro‘paramizda turgan voqealar alohida e’tibor qaratishga yetarli darajada muhim emas, deb ta’lim beradilar. Ular samoviy manbadan kelgan haqiqatni kuchsiz qiladi va Xudoning xalqini o‘zlarining o‘tgan tajribasidan mahrum etib, uning o‘rniga soxta ilmni beradi.”

“Egamiz shunday deydi: yo‘llarda turinglar, ko‘ringlar va qadimiy so‘qmoqlarni — yaxshi yo‘l qaysi ekanini — so‘ranglar va unda yuringlar.”

“Hech kim imonimizning poydevorlarini — ishimizning boshida, Kalomni ibodat ila tadqiq etish va vahiy orqali qo‘yilgan poydevorlarni — buzib tashlashga urinmasin. Mana shu poydevorlar ustida biz so‘nggi ellik yil davomida qurib keldik. Odamlar o‘zlari yangi bir yo‘l topdik, deb va qo‘yilgan poydevordan ko‘ra mustahkamroq poydevor qo‘ya olamiz, deb o‘ylashlari mumkin. Ammo bu katta bir aldovdir. Qo‘yilgan poydevordan boshqa hech kim boshqa poydevor qo‘ya olmaydi.

“O‘tmishda ko‘plar yangi bir e‘tiqodni barpo etishga, yangi tamoyillarni o‘rnatishga kirishganlar. Ammo ularning binosi qancha vaqt turdi? — U tez orada quladi; chunki u Qoya ustiga bunyod etilmagan edi.

“Ilk shogirdlar ham odamlarning so‘zlariga duch kelishlari kerak emasmi? Ular soxta nazariyalarni tinglashlariga, so‘ngra esa hamma narsani bajo keltirib bo‘lgach, ‘Hech kim qo‘yilgan poydevordan boshqa poydevor qo‘ya olmaydi’, deb sobit turishlariga to‘g‘ri kelmaganmi?”

“Shunday ekan, ishonchimizning boshlanishini oxirigacha mahkam tutmog‘imiz lozim. Xudo va Masih tomonidan bu xalqqa qudratli so‘zlar yuborildi; ular bu xalqni dunyodan, nuqta-banuqta, hozirgi haqiqatning ravshan nuriga olib chiqdi. Muqaddas olov tekkan lablar bilan Xudoning xizmatkorlari xabarni e‘lon qildilar. Ilohiy kalom e‘lon qilingan haqiqatning haqiqiyligiga o‘z muhrini bosdi.” Review and Herald, March 3, 1904.

Yeremiyoning “qadimiy yo‘llari” — “ishimizning boshida qo‘yilgan poydevorlar”dir. O‘sha haqiqatlar “Qoya ustiga” asoslangan edi, va milleritlar tarixida ana shu poydevor haqiqatlar 1842, 1843 va 1844-yillarda e‘lon qilingan “hozirgi haqiqat” xabari edi.

“Xudo men aytgan so‘zlarni qabul qilishingizga yordam bersin. Sion devorlari ustida Xudoning soqchilari sifatida turuvchilar xalq oldidagi xavf-xatarlarni oldindan ko‘ra oladigan kishilar bo‘lsin,—haqiqat bilan xatoni, solihlik bilan nohaqlikni farqlay oladigan kishilar bo‘lsin.

“Ogohlantirish keldi: 1842, 1843 va 1844 yillarda xabar kelganidan buyon biz bunyod etib kelayotgan imon poydevorini bezovta qiladigan hech narsa kirib kelishiga yo‘l qo‘yilmasin. Men bu xabarda edim va o‘shandan beri Xudo bizga bergan nurga sodiq qolgan holda dunyo oldida turibman. Kun sayin Rabbiyni jiddiy ibodat bilan izlab, nur so‘raganimizda oyoqlarimiz qo‘yilgan minbardan ularni olib tashlash niyatida emasmiz. Sizningcha, Xudo menga bergan nurni men rad eta olamanmi? U Asrlar Qoyasi kabi bo‘lishi kerak. U menga berilganidan beri meni yo‘llab kelmoqda. Birodarlar va opa-singillar, Xudo tirikdir, hukmronlik qiladi va bugun ham ish yuritmoqda. Uning qo‘li g‘ildirak ustidadir, va O‘zining ilohiy taqdiri bilan U g‘ildirakni O‘z irodasiga muvofiq aylantirmoqda. Odamlar o‘zlarini hujjatlarga bog‘lab olmasinlar, nima qilishlarini va nima qilmasliklarini aytib. Ular o‘zlarini osmonning Rabbiysi Xudoga bog‘lasinlar. Shunda osmon nuri qalb ma‘badiga porlaydi va biz Xudoning najotini ko‘ramiz.” Review and Herald, 1903-yil 14-aprel.

“1842, 1843 va 1844-yillarda” e’lon qilingan xabar 1843-yilgi pioner jadvalida ifodalangan xabardir. 1842-yil may oyida 1843-yilga oid uch yuzta jadval chop etildi. Ellen White va barcha pionerlar bu jadval Habakkuk kitobining ikkinchi bobidagi vahiyni yozib qo’yish va uni lavhalar ustida ravshan qilib ko’rsatish haqidagi amrning bajo keltirilishi ekaniga guvohlik berganlar. Aynan o’sha tarixda uch yuzta Millerchi voiz bor edi va SDA tarixchilari ularning barchasi 1843-yilgi jadvaldan foydalanganini tasdiqlaydilar.

Biror kishini, jadvalda ko’rsatilganidek, Rimning “sening xalqingning talonchilari” sifatidagi kashshofona aynanlashtirilishi xato, deb da’vo qilishga nima undashi mumkin? Biror kishini bu da’voni qabul qilishga nima undashi mumkin? Shunga qaramay, Rim “sening xalqingning talonchilari” degan ifoda bilan ramziy tarzda ifodalangan, degan kashshoflar tushunchasini qabul qilamiz, deb da’vo qiladigan, ammo aslida o’zlari uchun bu tushunchani himoya qila olmaydigan bizlarni nima undamoqda?

Birinchi maqolada biz quyidagi parchani keltirgan edik:

“Insonning aqliy taraqqiyoti qanchalik yuksak bo’lmasin, u bir lahza ham Muqaddas Yozuvlarni yanada buyukroq nur uchun puxta va uzluksiz tadqiq etishga ehtiyoj yo’q, deb o’ylamasin. Xalq sifatida biz yakka-yakka holda bashoratning talabalari bo’lishga da’vat etilganmiz. Xudo bizga taqdim etadigan har qanday nur shu’lasini farqlay olishimiz uchun, biz jiddiy hushyorlik bilan kuzatib turishimiz kerak.” Testimonies, 5-jild, 708.

Men da’vo qilamanki, hozir “Xudo” “bizga” taqdim etayotgan “nur” shundan iboratki, biz Doniyor kitobining o’n birinchi bobi dastlabki o’n besh oyatini shaxsan anglash borasidagi mas’uliyatimizga hali to’la uyg’onmaganmiz, hamda o’sha bobning o’n uchinchi oyatidan o’n beshinchi oyatigacha bo’lgan qismi yuz qirq to’rt mingning yakuniy poklanishi va muhrlanishini amalga oshiradigan haqiqatlarni ifodalashini anglamaganmiz. Agar ayni shu tarixning o’ziga hech qanday bid’atlar kiritilmaganida edi, bu bizning to’la uyg’oq ekanimizga dalil bo’lar edi. Ammo bu bahs buning aksini isbotlaydi.

“Xudo xalqining orasida bahs-munozara yoki qo’zg’alish yo’qligi, ular sog’lom ta’limotni mahkam tutayotganlarining qat’iy dalili deb hisoblanmasligi kerak. Ular haqiqat bilan xatoni aniq ajrata olmayotgan bo’lishlari mumkinligidan qo’rqish uchun asos bor. Muqaddas Yozuvlarni tadqiq etish natijasida hech qanday yangi masalalar ko’tarilmaganda, insonlarni o’zlarida haqiqat borligiga ishonch hosil qilish uchun Bibliyani o’zlari tekshirib ko’rishga undaydigan hech qanday fikr tafovuti yuzaga kelmaganda, qadimgi zamonlarda bo’lgani kabi, hozir ham an’anaga yopishib oladigan va nima ekanini bilmay turib sajda qiladigan ko’plar bo’ladi...”

“Xudo O’z xalqini uyg’otadi; agar boshqa vositalar samara bermasa, ular orasiga bid’atlar kirib keladi, va bu ularni elab, somonni bug’doydan ajratadi. Rabbiiy O’z kalomiga ishonadiganlarning barchasini uyqudan uyg’onishga chorlaydi. Bu vaqtga munosib bo’lgan qimmatli nur keldi. Bu — ayni ustimizga kelib qolgan xatarlarni ko’rsatib beradigan Muqaddas Kitob haqiqatidir. Bu nur bizni Muqaddas Yozuvlarni g’ayrat bilan o’rganishga va biz tutib turgan qarashlarni nihoyatda sinchkovlik bilan tekshirishga yetaklashi lozim. Xudo haqiqatning barcha jihatlarini va qarashlari ibodat hamda ro’za bilan to’liq va qat’iyat bilan

tadqiq etilishini istaydi. Imonlilar haqiqat nimadan iborat ekani haqidagi taxminlar va noaniq tasavvurlar bilan qanoatlanmasliklari kerak. Ularning imoni Xudoning kalomiga mustahkam asoslangan bo'lishi lozim, toki sinov vaqti kelganda va ular o'z e'tiqodlari uchun javob berish maqsadida kengashlar oldiga olib chiqilganda, ichlaridagi umidning sababini muloyimlik va qo'rquv bilan bayon eta olsinlar.”

“Qo'zg'ating, qo'zg'ating, qo'zg'ating. Biz dunyoga taqdim etayotgan mavzular biz uchun tirik haqiqat bo'lmog'i lozim. Biz imonning asosiy maqolalari deb hisoblaydigan ta'limotlarni himoya qilar ekanmiz, mutlaqo puxta bo'lmagan dalillarni ishlatishga o'zimizga hech qachon yo'l qo'ymasligimiz muhimdir.” Testimonies, 5-jild, 708.

Xudoning xalqining talonchilari haqidagi ushbu mulohazani davom ettirar ekanmiz, Doniyor o'n birinchi bobning o'n to'rtinchi oyati yuzasidan protestantlar bilan milleritchilar o'rtasidagi bahs yangi va xususiy talqinning, ya'ni vahiya asosni Rim emas, balki Amerika Qo'shma Shtatlari beradi, degan bahs bilan aynan bir xil ekanini ko'rsatamiz. The Great Controversy asarida “eski dunyo” iborasidan o'tgan tarixni aniqlash uchun foydalanilgan, degan qarash “taxmin va noaniq tasavvur” bo'lib, u “butunlay sog'lom bo'lmagan dalil”ning bir namunasidir.

Sening xalqingning talonchilari sifatida Rimni aniqlashda milleritlar adashgan degan o'z taxminlarini qo'llab-quvvatlash uchun mazkur parchadan foydalanganlar o'zlarining masihiylik majburiyatlarini ado etib, da'volarini omma oldida qaytarib olishlari lozim, chunki u na grammatik jihatdan, na tarixiy jihatdan asoslanadi. Ushbu bahsning chetida o'tirganlar esa, sizlar haqiqat kalomini to'g'ri taqsimlash uchun mas'ulsizlar, zero sizlar bir insonning g'oyasiga ergashuvchi emas, balki bashoratning talabasi bo'ladigan shaxslar sifatida da'vat etilgansizlar.

Odamlar Muqaddas Yozuvlarni o'z halokatlariga burib talqin qiladilar.

Rabbimizning sabr-toqatini najot deb biling; xuddi sevikli birodarimiz Pavlus ham o'ziga berilgan donolik bo'yicha sizlarga yozganidek; u barcha maktublarida ham shu narsalar haqida so'z yuritadi; ularda anglash qiyin bo'lgan ayrim narsalar bor bo'lib, ilmsiz va beqaror kishilar ularni, qolgan Muqaddas Yozuvlarni ham buzib talqin qilganlari kabi, o'z halokatlari uchun buzib talqin qiladilar. Shunday ekan, ey seviklilar, ularni oldindan bilganingiz uchun ehtiyot bo'linglar, toki sizlar ham fosiqlarning adashuvi bilan chalg'itilib, o'z sobitligingizdan qulab tushmanglar. Balki inoyatda va Rabbimiz hamda Najotkorimiz Iso Masih haqidagi bilimda o'sib boringlar. Unga hozir ham, to abad ham shon-sharaf bo'lsin. Omin. 2 Butrus 3:15–18.

Butrusning aytishicha, Muqaddas Yozuvlarni “o'z halokatlari sari” “buzib talqin qiladiganlar” — “bilimsiz va beqaror” kishilardir. Shu haqiqatga muvofiq ravishda, Opa Uayt bizni qayta-qayta o'zimiz uchun tadqiq qilishga da'vat etadi. Agar biz bashoratning talabasi bo'lish borasidagi mas'uliyatimizni ado etmayotgan bo'lsak, o'z halokatimizni o'zimiz belgilayotgan bo'lamiz.

Xalqingning vahiya qarshi talonchilari o'sha vahiyni qaror toptiradilar, va Sulaymon shuni ta'kidlaydiki, vahiy bo'lmagan joyda xalq halok bo'ladi.

Vahiy bo'lmasa, xalq halok bo'lur; ammo qonunni saqllovchi baxtlidir. Hikmatlar 29:18.

“Halok bo‘lish”ning ta’riflaridan biri yalang‘och qilinmoqdir. Vahiyning noto‘g‘ri tushunilishi bo‘lgan joyda, bu vahiyga asos soluvchi ramz tushunilmagani yoki noto‘g‘ri tushunilgani faktiga asoslanadi. Sulaymonning ogohlantirishida halok bo‘luvchilar orasida bo‘lish — tez orada keladigan yakshanba qonuni paytida Rabbiy O‘z og‘zidan tuflab tashlaydigan Laodikeyaliklar orqali ifodalangan yalang‘ochlikni o‘ziga ta’minlash demakdir. Nega biz Opa Uaytning eski va yangi dunyo haqidagi izohlarining ravshan ma’nosini noto‘g‘ri aks ettiradigan, hamda aynan 1843 yil jadvalida bevosita ifodalangan, Adventizmning asosiy haqiqatlarini ifodalovchi va poydevorlar haqidagi barcha muqaddas tasvirlarda ko‘rsatilgan Azaliy Qoya bo‘lgan Masihni ifodalovchi vahiyini o‘rnatuvchi aynan Rim ekanligi haqidagi milleritlarning aniqlashini rad etadigan bir g‘oyani qabul qilishimiz kerak?

“Ammo Xudoning Kalomidan boshqa poydevor ustiga tiklangan har bir imorat qulaydi. Kimki, Masih davridagi yahudiylar kabi, insoniy g‘oyalar va fikrlar poydevori ustiga, inson ixtiro qilgan shakl va marosimlar ustiga yoki Masihning inoyatidan mustaqil ravishda o‘zi qila oladigan har qanday ishlar ustiga qursa, u o‘z fe‘l-atvori binosini ko‘chuvchan qum ustiga tiklayotgandir. Vasvasaning shiddatli bo‘ronlari o‘sha qumli poydevorni supurib ketadi va uning uyini zamon sohillarida xarobaga aylantirib qoldiradi.”

“Shuning uchun Egamiz Rabbiy shunday deydi, ... Men hukmni o‘lchov chizig‘iga, solihlikni esa shoqulga qo‘yaman; do‘l yolg‘onning panohini supurib tashlaydi, va suvlar yashirin joyni bosib ketadi.” Ishayo 28:16, 17.

“Lekin bugun rahm-shafqat gunohkorga yolvoradi. «Men hayot ekanman, — deydi Rabbiy Xudo, — fosiqning o‘limidan zavqlanmayman; aksincha, fosiq o‘z yo‘lidan qaytib, yashashini istayman: qaytinglar, qaytinglar yomon yo‘llaringizdan; nega o‘lishingiz kerak?» Hizqiyol 33:11. Bugun tavba qilmaganlarga so‘zlayotgan ovoz — O‘z sevgisining shahriga nazar solib, qalb iztirobida shunday nido qilgan Zotning ovozidir: «Ey Quddus, Quddus, payg‘ambarlarni o‘ldiradigan va o‘ziga yuborilganlarni toshbo‘ron qiladigan shahar! Men necha bor bolalaringni tovuq o‘z jo‘jalarini qanotlari ostiga to‘plagandek to‘plamoqchi bo‘ldim, ammo sizlar istamadingizlar! Mana, uyingiz sizlarga xaroba holda qoldiriladi». Luqo 13:34, 35, R.V. Quddusda Iso Uning inoyatini rad etgan va mensimagani dunyoning timsolini ko‘rdi. Ey qaysar yurak, U sen uchun yig‘layotgan edi! Iso ko‘z yoshlari tog‘ ustida to‘kilgan paytda ham, Quddus hali tavba qilishi va o‘z mahkumligidan qutulishi mumkin edi. Osmonning In’omi yana bir oz vaqt uning qabul qilishini kutib turardi. Shunday ekan, ey yurak, Masih senga hanuz sevgi ohangida so‘zlamogda: «Mana, Men eshik oldida turibman va taqillatayapman; agar kimdir Mening ovozimni eshitib, eshikni ochsa, Men uning oldiga kiraman va u bilan birga ovqatlanaman, u esa Men bilan». «Mana, maqbul vaqt hozirdir; mana, najot kuni bugundir». Vahiy 3:20; 2 Korinfliklarga 6:2.

“Umidingizni o‘zingizga bog‘layotgan siz qum ustiga qurmoqdasiz. Ammo yaqinlashib kelayotgan halokatdan qutulib qolish uchun hali juda kech emas. To‘fon yorilib tushishidan oldin, ishonchli poydevorga qoching. «Shunday deydi Egamiz Rabbiy: Mana, Men Sionda poydevor uchun bir toshni, sinalgan toshni, qimmatli burchak toshini, mustahkam poydevorni qo‘yyapman; kim ishonsa, shoshilmas». «Menga qaranglar va najot topinglar, ey yerning barcha chekkalari; chunki Men Xudoman, boshqasi yo‘q». «Qo‘rqma, chunki Men sen

bilanman; vahimaga tushma, chunki Men sening Xudoyingman; Men seni quvvatlayman; ha, Men senga yordam beraman; ha, Men O‘z solihligimning o‘ng qo‘li bilan seni qo‘llab-quvvatlayman». «Sizlar abadulabad uyatga ham qolmaysizlar, sharmanda ham bo‘lmaysizlar». Ishayo 28:16, R.V.; 45:22; 41:10; 45:17.” “Barakalar tog‘idagi fikrlar”, 150–152.

Biz bu tadqiqotni keyingi maqolada davom ettiramiz.